

**Brev till Selma Lagerlöf från
Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 69**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Nå, det är inte på det det kommer av utan
på att göra det bästa och det skulle jag gärna
med dem vilken. Kan vara!

Nu vill jag gärna i synnerhet, lant och vägen —
Vi är fullkomligt säkra om de två första papiret
— att de är bra. Gudskelof. Jag tycker att de ha
alldeles rätt i lant och vägen om att på John viden
i den yngre riddare etc. — Det skulle gärna sig
mycket bra, d. s. de på ej kunna på honom den
bara honom, men det andra med jättelika vinn och
etc. — Själva yngre kan jag i den senare beskaffenhet
Gustaf III och styras ut, det skulle gärna sig, det vinn
jag nog, men naturligt bli bevalt. Apogee, var jag
får i de detta, såsom på dessa två papiret som
skrifves, kanske ej. Det är på att ge dessa arbeten
en genom, ännu en kunnig kan ej — på mitt intet på
att jag på botten förde i en på det hade varit
Därför att på jättelika utmärkt ej om efter och en was i några stycke vikt. — det som
med en och tre ringer. ^{lät.}

Den här mycket rätt i att det är ett empyrium
fel att ha den mellan Uppsala och Björby och på
emmanet, men jag måste ha en vinn mellan den
vinnande bränningen. Det är det att Björby bli
med på gubben och understänket honom att det vinn
ej, som skulle naturligt på Björby kattska

och minnaren att jag kan med Björnsbygske Pruzet, som jag annars är i förhållande
med Johan, som den svenske de har varit, som jag läst
johan byrja folket och det är ej aliosvemsaktigt att
hvar det svenske gån, så kunde jag uttrycka sligpa
hela det deppitet och endast i ^{meddelat} Björnsbygske Pruzet
jagha intala att Björnsbygske Pruzet är hvarrens arrendatör
och verkan, som jag läst johan alltså veltaga, i ^{högsta} fästet
Den viden i lära Björnsbygske Pruzet, som jag
i viden gånst, att vore naturligtvis i viden
jag viden emittens scenen / hvar jagha på viden
som bli den / hvar jagha intala hvarrens
mekreten i statet i viden hvarrens i Götting-
staten Pruzet i Christenhammen, det är viden
stat att jagha den viden jagha på hvarrens viden
an att bli hvarrens på — Ja viden är jagha
tanke på ^{skilja} mer arrendatören var Pruzet skak jagha den med
viden att hvarrens på, men den är jagha viden. ^{skilja} skilja är jagha
Du har jagha viden med att det vore jagha att ha
i Pruzets scenen på Gunebo — eller jagha jagha att
^{skilja} hvarrens hvarrens viden i hvarrens — jagha att viden
är jagha viden viden. Och jagha viden, hvarrens viden
hvarrens som hvarrens viden skak viden viden — jagha
på viden viden viden. Viden viden alltså jagha i hvarrens
viden viden. Jagha hvarrens viden att viden viden viden
viden viden jagha på viden i hvarrens hvarrens, viden viden
viden viden på viden är jagha viden viden viden viden

der jætaka, vedder ha en seen mellem Christen Damm
och Constante, at Christen v. Jacobsens seener
skulle være i etlikt den man uenlygt. Både Christen
giffu sig egentlige spretelast af sine fæder/det at
på tælygt at gubben i sin fæfænge vilde se med vort
at Wachstuerne/ men Christen er betydeligt skulygt
higved i Constante och fæfænge desuten. Apens
fæfænge vi vante anerkendte en skule, ifald den
skule med purren frem om et bevis på gubbens
fæfænge. Det er histort/ (Christen skulygt) at
han betalt 2000 riksdaler på sin kuns skul
skule drikas på den nævnte excellensens.
Hes anstøtelse och pæremper. Det vante sig, at sig
sig skule på ha en pæremper i botten. Men
min site lille stad om sig kan vi vort, kun skule
sig på sin den. Ingen vinturte vort kun skule
sig at på det lille sig kan i. Nu ingen skule sig alse
ingen kerkules vinturte ha kan. Sig vilde ha fund vinturte
om de vort pæremper kerkules och Bjergby, men det er
pælygt vort på min vort men på skule vort
Skulhaem. Hes kuns skule lille Constante Damm
den vort bevis i ingen det vort sig kan vort
at vi vort at på sin vort fler pæremper om sig
ingen anstøtelse kan på. Skulhaem Amors vil
den seener ha, men sig den lille skule kerkules sig vort sig kan

166

Fr. Christen vilde ha naturligt af alles til-
rommen, men befræet er vi yppentligt i lid, at
vi af Dem late det over, vi ha vel fundet at
nægt vi John at indtræde i - J. H. H. L. L. L.
væren.

Jeg er grundlæggende lykkelig over at du gælder Bymesteren
projekt. Det er jo første gang som du har
taget dig af. Jeg lægger til, at du har været meget
lykkelig og vildt -

Skj, du, det er allet best, at du kommer over
til mig på en vecka, just en, Martinens det
med Stockholms eren, men du bli bestemt -

Jeg har ej været iført arbejdsferen, men du kommer
vi ha Ulfsson og Lennberg som jernvej og det
er jo længe at vente og rættis til 1 Juni -

hvilket betyder vi tryk os om jern og jernst
nu, vi er på varelser / hem! hem! / Du kommer,
intet mist? Træder sig just hos Ulfsson og bestemt
vi.

Jeg vilde i programmet det, der vi om rættis om
du har, men nu er jeg gå det. Jeg betyder sig
aldrig ganske den, at du længe allet ganske
nyttigt efter mig, du! Det betyder på sig til
langt længe tid, men du er vildt, men den J -

Ja Konstnärskolan villan är en tillas John kommer
där han den mist rade, men jag för en del,
börja komma för mycket. Han bör komma vid
just här, och Konstnärskolans rektor lura honom
så att man ^{kan} se det och Emstens dygna honom
så att man ser det. Hans erts om. Thurströms och gilt.
Hän skall läsa. Ja det är bra. Det bör jag
arbetat på, men du tar på att på sin anerkännas
stundliga i papper.

Från den resan. Ja den är störelsen. Men
du att jag alldeles skall ignorera hela just
bilen med just studenten och den andra med ~~den~~
andra och blott ha John som utskärdat till stappant
— den är så ypperlig om påpekning på det som kommer
skals. eller. först. resan är ypperlig
naturvårdningen — gänget stit / stukas en dundrig
hatsats ^{departement} apren om det som jag ha nämnd
och men ingensd partit — helst naturligt.

Jag är glad att du tycker om de två riktiga departement,
Högskolans Regering skall jag gärna uppoffra
mycket av det att jag inte kan göra det. Det
beträffar. Emstens historia och boken på
han en starkt affriordhet på torens skuler
Hans naturligt. Jag nämner det på Thurströms dygna

D.S. Just nu kom jag det nytt, men det bekräftar
 mig Karl. Bannier tycks reflektera på John Vlatk
 på samma grund: det kungärbetiga som det
 färdigtigt bekräftar, men han betingar en ut vilja
 re arbetet när inget är en tredjedel av fjärdigt.
 Det är inga Karl som allen förtäggat, men det är
 pågån, som en förtäggat, som de ej ännu haft
 och när det är pågån om det är pass omfattande
 arbete. De dröja i något för att det är en
 midtyftigt. Även Karl tycker att 400-500 rida
 är på mycket högt och det gäller ganska
 stilt - det tycker jag också - det är dock bäst att
 vilgga hela vår energi på att företräda
 Du måste komma ut och ge mig en svaga.
 Det kan du befrämja vår mycket avstångad
 på minn jag och vi stals på det på mitt.
 Om eller när du skriver till Bannier tycker jag, att
 du kan nämna att det är ett bekräftar hela
 eller kanske inte att det är värd. Ja det är en
 se. Tack och hälsningar
 Din Åsja

[Faint, illegible handwriting on lined paper]